

Hann dansar **ikki** eftir **pípuni** hjá Bush

**Men það var væl ekki
væntandi, at sonur
marxistiska professaran
Ralph Miliband fór at
láta við halanum, hvørja
ferð republikanski
forsetin í USA og hansara
nýkonservativu ráðgevar
siga okkurt**

UTTANEFTIR

Árni Joensen:
arni@sosialurin.fo

Sum politikari og ekki minst sum bretskur uttanríkisráðharri hefur tann 41 ára gamli David Miliband tann fyrirun fram um fleiri av sínum starvsfelögum, at hann kann ekki lastast fyrir, at Bretland fór í kríggj við Irak. Tvörturímóti hefur hann fleiri ferðir vent sær imóti avgerðini hjá Tony Blair at leyfa á Irak.

Men það var nú ekki hansara mót-
stöða ímóti krígunum í Irak, sum
fekk Gordon Bwoen, forsætisráð-
harra, at biðja David Miliband
átaka sær starvið sum uttanríkisráð-
harri. Sjálvandi var það ein fyri-
munur fyri Brown at fáa ein uttan-
ríkisráðharra, sum ekki var fongdur
av Irak-krígunum, men hövuðsor-
søkin til, at valið júst fall á David
Miliband, var, at hann er sera
gløggur og hefur víst seg at duga
sera væl at ganga nýggjar leiðir.

Nógv mál

Sum uttanríkisráðharri fékk David Miliband nóg mikið at takast við longu frá fyrsta degi við ráðharra-
borðið. Tað fyrsta málið var dystur-
in við russar, sum sýta fyri at
útflyggja Andrei Lugovoi, sum sam-
bært bretska ákæruvaldinum beindi
fyrí fyrrverandi KGB-manninum
Alexander Litvinenko í London í
november í fjør. Eitt er, at russar
nokta at flyggja bretum Lugovoi,
men samstundis krevja teir at fáa
fatur á russiska ríkmanninum Boris
Berezovskij, sum býr í Bretlandi,
og sum alment hevur sagt seg vera
ein av argastu fíggindunum hjá
Vladimir Putin, forseta. Russiska
ákæruvaldið vil vera við, at
ríkmaðurin er sekur í grovum
fíggjarundandrætti og sviki og vil tí
hava hann fyrí rættin í Moskva.
Men her siga bretar nei, og fyríbils
er dysturin millum London og
Moskva endaður við, at partarnir
hava tveitt nakrar diplomatar hjá
hvør øðrum av landinum.

Eitt annað mál, sum liggur á skriviborðinum hjá tí unga uttanríkisráðharranum, og sum kann vísa seg at verða munandi verri at loysa enn trætán um Lugovoi og Berezovskij, er spurningurin um framtíðina hjá Kosovo. Vesturheimurin er av teirri áskoðan, at Kosovo skal skiptast sum eitt frælst ríki, men aftur her er mótparturin

Tann 41 ára gamli bretski uttanríkisráðharrin sigst vera ein glöggur maður við áhugaverdum hugsjónum

(Mynd: Polfoto)

russar, tí teir siga kortanei.

Úr Bush-haftinum

Millum onnur pappír, sum David Miliband hefur liggjandi á borði sínnum, eru skjöl í sambandi við trætuna við Iran um tess kjarnorkuætlanir, men har eru eisini pappír, sum lýsa, hvussu Bretland skal loysa seg úr haftinum hjá George W. Bush, forseta og hansara nýkonservativu ráðgevum.

Nýggi uttanríkisráðharrinn hefur gjört greitt, at nú nýtist bretskum politikarum ikki longur at láta við halanum, soleiðis sum Tony Blair gjørði, hvørja ferð Bush segði okkurt. Hann hefur heldur ikki dult fyri, hvat hann heldur um leiklutin hjá USA. Í einari áhuga-

verdari grein í tíðarritinum New Statesman tann 23. júlí skrifaði hann, at amerikanska ávirkanin á heimssamfelagið er í ferð við at minka, sjálv um USA framvegis er tann týðningarmesti sameindi hjá Bretlandi. Og hann helt fram:

- Tað loysir ongur trupulleikar at bumba eitt land ella at gera innrás í tað. Uttanríkispolitikkurin skal tæna Bretlandi og øllum heiminum sum best, men vit skulu hava eitt nýtt slag av diplomati, skrivaði David Miliband í New Statesman. Í greinini ger hann greitt, at eftir hansara tykki eru viðurskiptini millum Bretland og hini londini í ES tað týðningarmesta evnið tey næstu árin, og at Bretland eigur at leggja størri dent á samstarv við hini londini heldur enn at hugsa um eina áhugamála, tí samstarv

gefur stærri úrslit, skrifar hann.

Ikki bara Miliband

Ynskið hjá nýggjum bretsku leiðsl-
unni at sleppa sær úr haftinum hjá
Bush-stjórnini hevur ikki fingið
góða móttøku hinumegin Atlants-
havið, men undir vitjanini hjá
Gordon Brown í Camp David
fyrr í vikuni var einki, sum bendi
á, at britska leiðslan vinglaði.
Kanska heldur tvørturímóti,
skrivar NTB.

Her er eisini vert at hava í huga, at tað eru ikki bara David Miliband og hansara sjónarmið, sum órógva hýrin í Washington, tí amerikanararnir eru heldur ikki serliga fegnir um, at Brown setti Mark Malloch Brown til varaúttanríkisráðharra, tí hann hevur fleiri

ferðir funnist at uttanríkispolitikk-
inum hjá Bush-stjórnini.

Ein annar nýggjur, bretskur ráðharri, sum heldur ikki fær leiðararnar í Hvítu Húsunum ella amerikanska uttanríkisráðnum at brosa, er menningarmálaráðharrin Douglas Alexander. Í einari røðu, sum hann helt í amerikanska uttanríkisráðnum var hann so bersøgin at boða frá, at bretar ætla sær at gera enda á tí, sum hann kallaði Bush-Blair-tíðin, og at í framtíðini fer Bretland at reka ein meiri altjóða uttanríkispolitik. Tað merkir sambært Douglas Alexander, at Bretland skal samstarva við ES og USA, og at ST skal fáa ein størri leiklut.

Eitt annað týðiligt dæmi um, at Bretland er í ferð við at loysa seg úr amerikanska haftinum, kom undan kavi í síðstu viku. Tá kom fram, tá Gordon Brown skuldi hava sín egna ráðgeva í spurningum, ið hava við Miðeystur at gera, sjálvt um tað ber í sær, at hann skal kappast við Tony Blair, sum eftir uppskoti frá Bush er vorðin semingsmaður hjá Miðeysturkvarsettini. Nýggi ráðgevin hjá Brown eitur Michael Williams. Hann hevur arbeitt í ST í fleiri ár og var ráðgevi hjá fyrrverandi uttanríkisráðharrum Robin Cook og Jack Straw.

Maður við hugsjónum

Politískir eyggleiðarar í London siga, at það verður áhugavert at fylgja við bretska uttanríkispolitikkinum í komandi tíðum. Og tey eru fleiri, sum bíða við spenningsi, teirra millum formaðurin í uttanríkisráðnum hjá ES, Mark Leonard:

- Fyri fyrstu ferð síðani Robin Cook bleiv tilnevndur, hevur Bretland fingið ein uttanríkisráðharran við hugsjónum. Sum altjóðapolitikari er Miliband nakað heilt fyri seg, segði Mark Leonard í síni fyrstu viðmerking til tilnevningina.

Í London er það almenn upp-
fatan, at Tony Blair var ekki bara
forsætisráðharri, tí öll árin stýrði
hann eisini bretska utanríkispol-
itikkinn. Hvörki Jack Straw ella
Margaret Beckett höfðu nakra
ávirkan á politikkinn. Tað tíðarskeið-
ið er eftir øllum at døma farið nú,
og David Miliband hevur sagt, at
nú verða tær utanríkispolitisku
avgerðirnar ekki tiknar handan
læstar dyr longur.

Eftir hansara tykki er tann gamli
arbeiðshátturinn hjá diplomatiinum
ov stívir og afturlatin, og at tað er
neyðugt við meiri gjøgnumskygni.
Hann hevur eisini sagt, at tað eru
tey fólkavaldu og ikki embætis-
fólk, sum skulu leggja ta uttanríkis-
politiskuna kósina. Komandi tíðin fer
at vísa, hvussu langt fjóður hann
fær á tí økinum.

(Keldur: Reuters/NTB/Dagsavisen)